

[Glønborg]

hed, og derfor kan man da kun være glad for, at nogle har taget initiativ til at få sat nogle advarsler på, hvor der er behov for det.

Men vi kender også alle sammen det gamle ord om den, der råbte: »Ulven kommer« lidt for tit og derfor ikke blev hørt, da der var brug for det.

Jeg må erkende ligeud, at af de stoffer, der nævnes her, har jeg et meget overfladisk kendskab til nogle få og slet intet kendskab til de fleste af dem. Derfor er vi nødt til at bygge på undersøgelser foretaget af fagfolk, og vi er klar over, at vi skal lytte til flere fagfolk på området, før vi kan træffe politisk fornuftige beslutninger.

Så kan man selvfølgelig altid diskutere, om det er enkeltpartier i Folketinget, der har til opgave at finde lister som disse frem, eller om vi skal sige, at det stoler vi trygt på at de ordner ovre i Miljøministeriet.

Derfor lytter man naturligvis med megen interesse til, hvad miljøministeren siger til et forslag som det her. Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren, fordi jeg har en tydelig fornemmelse af, at der i det ministerium arbejdes med megen ildhu for at finde ud af, hvordan man skal forholde sig til de forskellige stoffer.

Vi møder af og til i de her sager et spøgelse, der står lidt i baggrunden. Det er et, der holder til nede sydpå i nogle kæmpemæssige kontorer.

Vi har somme tider en fornemmelse af, at der sniger sig nogle synspunkter ind i EF-kontorerne, som går i lidt andre retninger end dem, vi går i, når vi interesserer os for befolkningens sundhed. Derfor er det altid godt med en opmuntring til Miljøministeriet og miljøministeren til ikke at lade sig skræmme af det, der besluttet sydpå. Vi skal gøre det på det her område, vi her i Danmark anser for rigtigt.

Man kan ikke lade være med, hver gang der kommer en sådan liste over stoffer, at sige: Hvad er egentlig kriteriet for, at et stof bliver udvalgt til at være et, man skal have hejst advarselssignaler imod?

Der er ingen tvivl om, at hver gang et eller andet nyt stof bliver opdaget, så rejser der sig interesse om det. Jeg kunne bare ønske, at vi havde haft noget, der hed advarselsmærkning, dengang i fjerne tider, da nikotin og alkohol dukkede op på markedet. Så kunne vi måske have fået nogle kraftigere advarselsmærker sat på netop de to stoffer, som der ikke er nogen tvivl om

volder utrolig meget mere skade på befolkningens sundhed end de stoffer, der er nævnt her.

Det skal ikke være nogen undskyldning for ikke at gøre noget ved det her, men bare være en påmindelse om, at vi helst skal have proportionerne i orden, når vi snakker om problemerens størrelse. Derfor lyttede jeg med stor interesse til miljøministerens redegørelse for, hvor store mængder der faktisk eksisterer af disse stoffer i Danmark. Det skal vi også tage i betragtning, når vi vurderer, hvor meget det hæster med at mærke de enkelte stoffer.

Jeg er egentlig mest sindet at støtte mig til, at der foregår det, der skal foregå i den her sag, ovre i Miljøministeriet.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg tror, det var hr. Gade, der sagde, at dette ikke var nogen ny sag, og det er jo unægtelig så sandt, som det er sagt.

I november 1986 fremsatte Socialdemokratiet forslag om mærkning af kræftfremkaldende stoffer. Vi gentog det i januar 1988, og nu har vi det til behandling her i marts 1989. Det er altså tredje gang, vi har det til behandling.

Når jeg nævner dette, er det, fordi en række ordførere, bl.a. hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti, siger, at det går jo sin udmærkede gang. Det var der også andre ordførere der sagde. Det går sin gang, det vil jeg da indrømme, men om det ikke godt kunne gå lidt hurtigere, end vi hidtil har været vidne til, vil jeg da godt sætte et spørgsmålstegn ved.

Så vil jeg i øvrigt gerne takke ministeren, fordi jeg bag ministerens ord fornemmede en absolut positiv holdning til de problemer, der er rejst her. Det vil jeg gerne starte med at sige tak for. Jeg har selvfølgelig nogle lidt kritiske spørgsmål, men jeg vil gerne understrege, at jeg fornemmede, at ministeren har en positiv holdning til selve problemstillingen.

Jeg synes, det er glimrende, at vi også skal tage stilling til, om vi kan afskaffe en række af disse stoffer, erstatte dem med andre og mindre skadelige stoffer. Jeg synes, det er glimrende, at der kommer et statusnotat til september, var det vist, men det besvarer ikke for mig spørgsmålet om, hvorfor man ikke går i gang med en række af disse stoffer.

Nu var der mange tal i ministerens tale, men hvis jeg hørte ret, overvejer Miljøministeriet 8 stoffer. Man er i gang med forhandlinger om en